

2
4. janúar

FRUMVARP

tíl

reglugjörðar fyrir Austur-Húnavatnssýslu um ferjur.

1. gr.

Ferjur eru annaðhvort frjálssar eða lögferjur.

2. gr.

Frjálssa ferju má hver taka upp, sem býr við ferjustað, ef þar er eigi lögferja. Þó má sýslunefnd banna slíka ferju, ef til hennar er notaður sá bátur, er lífsháski getur hlotist af. Að öðru leyti eru viðskifti slíks ferjuþmanns og ferðamanna komin undir frjálsum samningi.

3. gr.

Sýslunefnd ákveður lögferjur. Skulu þær vera að Holtastöðum yfir Blöndu, og að Eyjólfstöðum yfir Vatnsdalsá.

4. gr.

Ábúendur jarða þeirra, er að ferjustað liggja, eru skyldir að halda lögferju samkvæmt fyrirmælum sýslunefndar. Hafi þeir ábyrgð á að ferjan sje stunduð svo, sem fyrir er mælt í reglugjörð þessari.

5. gr.

Nú er fleirbýli á jörð við ferjustað, og halda ábúendur þá ferjuna í samfjelagi eftir því, sem þeir verða ásáttir, þó skal einn þeirra jafnan hafa forstöðu fyrir ferjunni, og nefnist sá ferjubóndi. Hann ber ábyrgð ferjuhaldsins, en hinir eru skyldir að hlýða honum. Sýslunefnd nefnir ferjubónða.

6. gr.

Nú verða sambýlismenn ekki ásáttir um ferjuhaldið, og sker sýslunefnd úr ágreiningnum. Getur hún gert hvort hún vill, fengið einum ferjuna að öllu, eða þá látið halda hana í samfjelagi og sett þeim reglur þar að lútandi, sem þeir eru skyldir að hlýða.

7. gr.

Nú er ferjan fengin einum, hafa sambýlismenn þá frjálstan flutning ókeypiss, eftir því sem þeir sjálfir þurfa, en ábyrgist skip fyrir skemdum meðan þeir nota það. Heimilt er hverjum þeirra sem vill, að eiga bát til eigin þarfa, og flytja mega þeir ferðamenn, þó svo að þeir geri það ókeypis. Sama

regla gildi og um þá, sem búa hinum megin ár. En eigi öðlast maður þennan
 rjett, þó hann haldi part úr jörð við ferjustað, ef hann býr annarstaðar. 2
4. janúar

8. gr.

Ferjubóndi skal sjá um, að jafnan sje til taks skip, svo stórt sem þörf er á, til að fullnægja flutningaþörfinni og svo sterk og þjett, að hættulaust og hrakningalaust sje að nota það. Einnig skal hann sjá um, að þar sje jafnan til taks að minsta kosti einn maður, sem fær er um að gegna þeim störfum, sem með þarf við ferjuna, en fleiri, ef nauðsyn ber til. Þeir menn nefnast ferjumenn.

9. gr.

Þá er ferðamenn koma til ferjustaðar, skulu þeir gera vart við sig á þeim stað, sem ferjubóndi hefir tiltekið og auðkennt með því að setja upp glögg merki, stiku eða vörðu. Skal þá ferjubóndi sjá um, að þeir verði fluttir yfir um svo fljótt, sem unt er. Bíði ferðamenn lengur en $\frac{1}{2}$ klukkustund án þess þeim sje gaumur gefinn, eiga þeir heimting á ókeypis flutningi, og bíði þeir tjón af drættinum, geta þeir sótt ferjubónða til skaðabóta eftir atvikum.

10. gr.

Sú regla gildir um flutningsskyldu, að sól skal ráða að sumri en dagur að vetri; þó skal einnig skylt að flytja mann á nóttu, ef hann vitjar læknis, yfirsetukonu eða prests í bráðri nauðsyn..

11. gr.

Nú spillist eða missist skip og er ferjubónða eigi um að kenna, varðar honum þá eigi við lög, þótt tjón verði af vöntun skips, meðan eigi er unt úr henni að bæta, en skyldur skal hann að gjöra það svo fljótt sem framast má.

12. gr.

Taki ferðamenn skip í leyfisleysi og flytji sig og varning sinn án þess að hafa gjört vart við sig áður, borgi þeir tvöfaldan ferjutoll, og bæti tjón, er af kann að hljóttast. En hafi ferðamaður gert vart við sig en ferjumaður eigi komið innan $\frac{1}{2}$ stundar, fellur ferjutollur niður, en sá, er skip tekur, bætir spjöll, ef á verða í meðferð hans.

13. gr.

Það skal vera aðalregla, að sá á fyrstur ferju, sem fyrstur kemur að henni. Þá menn sem í nauðsyn vitja læknis, yfirsetukonu eða prests, skal samt tafarlaust flytja, þó aðrir sjeu komnir að ferju á undan þeim.

2

4. janúar

14. gr.

Ferðamenn bera sjálfir föng sín á skip, en ferjumaður tekur á móti og raðar. Hann skal ráða hleðslu og ábyrgjast, að eigi verði tjón af ofhleðslu. Skyldur er hann að róa. Við affermingu rjettir hann ferðamönnum föng þeirra, en þeir bera af skipi.

15. gr.

Sauðfje skal skipleggja, nema ferðamenn kjósi annað. Skal ferjubónða skylt að hafa jafnan til taks skip, er flytja megi stórgripi á, nema sýslunefnd veiti undanþágu frá því. Þá er hestar synda yfir, ráða ferðamenn hvort þeir eru reknir eða hafðir með skipi, en ferjumaður ræður, hve margir eru hafðir í einu og segir fyrir um taumhald á þeim.

Nú losnar hross og snýr frá skipi og skal þá eigi aftur snúa, ef fleiri hestar eru með skipinu. En vitja skal þegar aftur án sjerstaks endurgjalds.

16. gr.

Engan er skylt að flytja fyr en ferjutollur er borgaður. Samt má eigi synja þeim flutnings, er læknis vitjar, yfirsetukonu eða prests í nauðsyn, þó eigi hafi hann borgun til reiðu í svipinn, enda sje hún greidd sem fyrst á eftir.

17. gr.

Þá er flutt er á nóttu í nauðsyn, fer um ferjutoll eftir samkomulagi. Verði ágreiningur um upphæðina, ber að álfta ferjutollinn hálfu hærri á nóttu en á degi.

18. gr.

Upphæð ferjutolls skal vera þessi:

1. Á Holtastöðum:

a. Fyrir mann	kr. 0,65
b. — — á helgum dögum	— 1,00
c. — klyfjar á hest	— 0,60
d. — sauðkind	— 0,15

2. Á Eyjólfstöðum:

a. Fyrir mann	kr. 0,40
b. — — á helgum dögum	— 0,50
c. — klyfjar	— 0,30
d. — sauðkind	— 0,10

19. gr.

2

Nú er ferjustaður svo illur eða umferð svo lítil á einhverjum ferjustað, að ferjubóndinn hefir halla af að halda ferjuna, getur hann lagt það mál fyrir sýslunefnd og sannað hallan fyrir henni með sundurliðuðum reikningi yfir tekjur og gjöld ferjunnar yfir 3 árin síðustu, og fylgi honum dagbók yfir flutning og ferjutolla þau ár. Getur þá sýslunefndin, ef henni finst ástæða til, hækkað ferjutollinn á þeim ferjustað, svo mikið sem til þess þarf, að hallinn hverfi eða verði ótilfinnanlegur.

20. gr.

Ferjumenn og ferðamenn skulu sýna hvor öðrum kurteisi. Vel og gætilega skulu ferðamenn meðhöndla öll flutningataeki og ferjumenn sömuleiðis flutning ferðamanna og bæta að fullu tjón það, er gáleysi og hirðuleysi þeirra kann að valda.

21. gr.

Á vori og hausti ár hvert skal sýslunefndarmaðurinn skoða ferjubáta í hreppi sínum og kynna sjer, hvernig lögferjur eru stundaðar. Gefur hann síðan sýslunefnd árlega á aðalfundi skýrslu um ástand hvernar ferju.

22. gr.

Brot á reglugjörðinni varðar sektum, 5 til 100 krónur. Upphæð sektar ákveðist hvert sinn eftir atvikum, en tvöfaldast, ef brotið er ítrekað; sektir allar eftir reglugjörð þessari renna í fátækra sjóð þess hrepps, þar sem ferjumaður býr.

23. gr.

Mál þau er rísa af brotum gegn reglugjörð þessari, skal fara með sem opinber lögglumál.

Þannig samþykkt á aðalfundi sýslunefndar Austur-Húnavatnssýslu 1922.

Reglugjörð þessi, sem sýslunefnd Austur-Húnavatnssýslu hefir samið og samþykkt, staðfestist hjermeð samkvæmt 71. gr. sveitarstjórnarlaga 10. nóv. 1905, sbr. 39. gr. laga um vegi 22. nóvember 1907, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 4. janúar 1923.

Kl. Jónsson.

Oddur Hermannsson.